

پیک کوهستان

گزارش صعود به قله تیرو

رضوانشهر - پونل - قله تیرو - ارتفاع ۲۹۲۵ متر ۱۳۸۳/۳/۱

یک گروه ۳۰ نفره از اعضاء و همراهان گروه دامون انزلی - با یک ساعت تأخیر در ساعت ۵:۵۰ برای فتح قله تیرو به طرف پونل حرکت کردیم. مسیر راه با مینی بوس تاروستای زندانه در پای قله تیرو سه ساعت بود. ساعت ۸:۵۰ به روستای زیبای زندانه رسیدیم. در مسیر راه مناظر بسیار چشم نوازی مشاهده گردید. کوههای مسیر راه، پوشیده از درختان سرسبز و انبوه بود که چشم هر بیننده را نوازش می داد و خواب را از چشمان کوهنوردان برمی گرفت. علیرغم هوای بسیار بد در انزلی وقتی پای کوه رسیدیم هوا را بسیار مساعد دیدیم و روز بسیار زیبایی را پیش بینی کردیم. خلاصه پس از صرف صبحانه و توضیحات اولیه سرپرست، گروه در ساعت ۹:۱۰ صعود را آغاز کرد. با گامهای مناسب و ضربه انگ محکم شروع به حرکت کردیم. ساعت ۹:۵۰ در کنار یک چشمه مدتی کوتاه توقف کردیم تا همراهانی که نیاز به آب داشتند از چشمه آب بردارند. بعد از ۵ دقیقه شروع به حرکت کردیم. راه سنگلاخی بود و کمی صعب العبور ولی با همت و توانایی خوب هموردان و با صلاحدید سرپرست از یک یال بالا رفتیم و مسیر راه تقریباً کمی سهل شد. در ساعت ۱۱:۰۵ برای صرف خرما در ارتفاع ۲۳۰۰ متری ۵ دقیقه استراحت کردیم. سپس دوباره گروه شروع به حرکت کرد. در ساعت ۱۱:۵۰ و در ارتفاع ۲۵۱۴ متر تعداد ۵ نفر از اعضاء گروه در زمینی بار در پای قله از گروه جدا شدند و ۲۵ نفر به راه خود ادامه دادند و از این نقطه شیب بسیار تندی آغاز شد که تا قله ادامه داشت. در کنار دیواره قله برف نسبتاً زیادی بود، هوا نیز مه آلود شد ولی با همت و تلاش خوب هموردان با سرعت یکنواخت و ملایم و گامهای شمرده، همه اعضاء گروه در ساعت ۱۳:۰۵ و با زاویه ۱۶۶ نسبت به شمال به نوک قله تیرو به ارتفاع ۲۹۲۵ متر رسیدیم. پس از کمی استراحت و تجدید قوا ساعت ۱۳:۲۰ شروع به فرود آمدن کردیم. در ساعت ۱۴:۰۰ پس از پاس کردن سه نقطه توسط دستگاه «GPS» و سرعت متوسط ۶:۵ کیلومتر به افراد باقیمانده در پای کوه رسیدیم و با تصمیم سرپرست و مشورت با گروه چون هوا بسیار سرد بود، برای صرف ناهار به طرف مینی بوسها واقع در روستای زندانه، حرکت کردیم.

ساعت ۱۵:۰۵ در دره انتهایی مسیر «نرسیده به چشمه» در ارتفاع ۲۱۳۰ متری استراحت کوتاهی کرده تا دوباره به راه خود ادامه دهیم. در ساعت ۱۵:۲۰ دوباره در مسیر بازگشت به چشمه رسیدیم و پس از انگشتری به سمت پایین حرکت کردیم. ساعت ۱۵:۵۰ به روستای زندانه رسیدیم. پس از صحبتهای کوتاه سرپرست و تشکر و قدردانی از گروه بسیار خوب و منضبط که نهایت همکاری را با سرپرست داشتند، در ساعت ۱۶ برای صرف ناهار توقف کردیم. پس از صرف ناهار و خوردن چای و استراحت کوتاه، ساعت ۱۷ به طرف انزلی حرکت کردیم و ساعت ۲۰ به انزلی رسیدیم. روز بسیار خوبی بود و به همه خیلی خوش گذشت. جای تمام دوستان و هموردان عزیز خالی بود.

تا نسورد برنیاید بوی عود

پخته دلانه کارن شدن با نام نیست. سعدی

تشکیل و اداره یک گروه کوهنوردی همچون تشکیل و اداره زندگی مشترک خانوادگی خود یک هنر است. اگر بنیان خانواده براساس غرایز طبیعی و اصل تداوم نسل بشر شکل می گیرد و در فرایند روابط اجتماعی به عقلانیت و تفاهم می رسد، زندگی و حیات یک گروه ورزشی صرفاً متکی بر ضرورت فعالیت های جمعی است. صرف نیاز به تخلیه انرژی و مصاف با ارتفاعات نمی تواند توجیه منطقی ضرورت تشکیل یک گروه گردد. یک گروه ماندگار ورزشی بر پایه چند محور اصلی شکل می گیرد و اداره آن تنها در پرتو تحقق این اصول مقدور خواهد بود:

۱- **وحدت در مبانی:** افرادی موسسین یک گروه باید بدانند بر پایه چه ضرورتی دور هم جمع شده اند و قرار است چه اهدافی را دنبال نمایند. آیا انگیزه این گروههایی و تشکیل گروه، توسعه کمی و کثرت گرای است و یا اینکه هدف ارتقاء سطح کیفیت این ورزش و بالابردن آموزش فنی افراد جهت تدارک حضور در فعالیت های گسترده تر ملی است؟

۲- **تدوین خط و مشی:** تنها احساس مشترک جهت تشکیل یک گروه کافی نیست. اگر ضرورت تشکیل یک گروه بر پایه یک خط و مشی مدون و مستقیم نباشد و اگر گروه فاقد یک برنامه راهبردی کوتاه و بلند مدت باشند به یقین راه بجایی نخواهد برد و فقدان خط و مشی باعث نوسان گروه در جنبه های غلبی و گرایشات مختلف خواهد شد و چه بسا گروه از هدف اصلی خود منحرف شده و به ابزار پیشبرد منافع افراد یا محافل غیرورزشی تبدیل شود.

۳- **احترام به عقل جمعی:** ساختار تشکیلاتی یک گروه ضرورتاً با تقسیم وظایف و مسئولیت شکل می گیرد. این وظایف و اختیارات که در مجمع عمومی از طریق آراء مستقیم اعضاء گروه به مسئولین تفویض شده است، آنان را در برابر مجمع عمومی و گروه پاسخگو خواهد کرد. در این مجموعه مسئولیت پاسخگویی سرپرست گروه بیش از دیگران است. چه اینکه سرپرست همانند یک رهبر ارکستر نقش هماهنگ کننده را دارد. در عین حال سرپرست گروه از اختیار مطلق برخوردار نیست که هر آنچه خود بپسندد عمل نماید. و افراد یک گروه نیز رمه های زبان بسته نیستند که به اختیار و اشارت سرپرست هدایت شوند. یک مدیر موفق خودپیشگام مشورت و تمکین به تدبیر جمعی امور است. ورزش های گروهی بویژه ورزش کوهنوردی در گذر از خطرات و بحران ها نیازمند مدیریت دانا، هوشیار و توانمند جهت هدایت سنجیده فعالیت گروه است. این ورزش نباید عرصه جولان افراد خودمحور و خودپسند باشد که امور را نه به یقین علمی و تجربی بلکه بشکل قضا و قدری به پیش می برند و سرلش یک گروه ورزشی را به بازی می گیرند. رهبری یک جمع ورزشی یک هنر است که شاه نیست آموزه این هنر تدبیر و احترام به عقل جمعی است.

نه هر که چهره برافروخت دلبست دارد نه هر که آینه سازه سکندری دارد
نه هر کسی که کله کج نهاد و ننداشت کلاه داری و آیین سروری دارد

محافظت از طبیعت: «کوهنورد عزیز، طبیعت خانه دوم شماست. همان گونه که شما برای پاکیزگی و زیبایی خانه خود تلاش می کنید، این محیط زیبا را نیز که زندگی

بشر به آن بستگی دارد، پاکیزه نگاهدارید. این عمل پسندیده را به کسانی که این امر را رعایت نمی کنند نیز بیاموزید. این نکته را بدانیم که: تخریب طبیعت، تخریب زندگی شهری است. ما کوهنوردان اگر به محیط کوهستان و طبیعت زیبایی آن صدمه بزنیم، حقوق کسانی را که به کوه نمی آیند، زیر پا نهاده ایم. بنابراین به نکات زیر عمل کنید:

- ۱- زباله های غیرقابل تجزیه مثل قوطی کنسرو، پاکت آیموه، پاکت سیگار، شیشه، نایلون، کاغذ تنگلات و دیگر مواد مصنوعی را با خود به شهر برگردانید و مواد طبیعی و قابل تجزیه را در خاک و دور از مسیر آب دفن کنید.
- ۲- آب رودخانه و چشمه ها را با ریختن زباله های جامد یا مایع آلوده نکنید.
- ۳- به جانوران کوهستان آسیب نرسانید و آنها را شکار نکنید.
- ۴- محل استراحت و اردوی خود را بسیار تمیزتر از آنچه یافته اید، ترک کنید.
- ۵- از میان رفتن پوشش گیاهی در کوهستان باعث فرسایش خاک و جاری شدن سیلاب ها می شود. بنابراین از صدمه زدن به گیاهان مسیر خود بپرهیزید.
- ۶- فضولات انسانی را دور از مسیر آب دفن کنید.
- ۷- برای افروختن آتش از چوبهای خشک استفاده کنید. شاخه های درختان را نکنید و نسوزانید. آتش را با فاصله از درختان برپا کنید و درموقع ترک محل از خاموش بودن آن مطمئن شوید.
- ۸- آیا می دانید که فلزات ۹۵ سال، پلاستیک ها ۲۲۰ سال، آلومینیوم ۳۹۵ سال و شیشه ۱۰۰/۰۰۰ سال طول می کشد تا تجزیه شود؟ این مواد به مرور زمان طبیعت را آلوده می کنند و به زیبایی و پاکیزگی آن لطمه می زنند.